

ראשון כח וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּעָר שְׁבַע מְקוֹם הַקְדוּשָׁה וַיֵּלֶךְ תְּרַנְּנָה מְקוֹם הַקְּלִיפָה שְׁשׁוּלֵט בּוֹ חֲרוֹן אָף שֶׁל הַדְּיִינִים הַקְּשִׁיִּים, יַעֲקֹב יוֹצֵא לְבַרֵּר אֶת הַנִּיצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּשִׁבְרֵת הַכֹּלִים: **יא** וַיִּפְּנֶעַ בַּמָּקוֹם בְּהַר הַמְּוֹרָה, שֶׁעָלָיו נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְשֵׁם נִגְלָה עַל יַעֲקֹב שֶׁם הַיְיִ"ה בְּכָל אֹרְחוֹתָיו וַיֵּלֶךְ שָׁם לְהַזְדַּוּג עִם הַמַּלְכוּת, כְּדִי לְגַרוֹם לְזִיווּג עֲלִיּוֹן **כִּי בָא הַשְּׁמַשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם יַעֲקֹב לֶקַח מֵהָאֲבָנִים שְׁעֵלֵיהֶם נֶעֱדָק יִצְחָק – יִיב אֲבָנִים שֶׁמִּתַּחַת הַנוֹקְבָא וַיִּשֶׂם מֵרֵאשִׁיתָיו הַזִּיווּג עַל יְדֵי הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁנִּכְנָסִים בְּסוּד מוֹחִין דְּז"א, הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת נִקְרְאוֹת אֲבָנִים, וְעַל יָדָם נִבְרָא הָעוֹלָם – כִּי אֹתִיּוֹת כִּנְגַד הַכֹּלֵלוֹת שֶׁל כָּל הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים וַיִּשְׁכַּב אוֹתִיּוֹת וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא:**

יב וַיַּחְלֹם וַהֲנִיחַ סֵלֶם גִּמְטְרִיָּה 130 גִּמְטְרִיָּה עֲנִי – לְרִמּוּז עֲלֶיהָ וַיְרִידָהּ לְעוֹשֵׁר וְלַעֲוִי, וְגַם סוֹלֵיִם גִּמְטְרִיָּה קוּי"ל – קוֹל הַצְּדִיקִים בְּתַפִּילָה הוּא הַסּוֹלֵם שֶׁל הַמַּלְאָכִים לְעֵלוֹת וְלִרְדֹת בּוֹ. סוֹלֵיִם גִּמְטְרִיָּה סִינִי" – כָּל הַבְּרִיאָה כְּמוֹ סוֹלֵם, שֶׁהָרִי יֵשׁ יִכּוֹלֵת בְּאֵדָם לְהַכִּיר מִתּוֹךְ הַבְּרִיאָה אֶת הָאֱלֹהוֹת מִצָּב אֶרְצָה זֶהוּ הַיְסוּד שֶׁאֵינוֹ זֶז מֵהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא סוּד הָאֶרֶץ וְרֵאשׁוֹ מִנִּיעַ הַשְּׁמַיִמָּה הַיְסוּד דְּבוּק עִם הַתְּפָאֶרֶת שֶׁהִיא סוּד הַשְּׁמַיִם וַהֲנִיחַ מִלְּאֲבִי אוֹתִיּוֹת אֱלֹהֵי הַכְּהֵנִי"ם אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם וַיְרִידֵם בּוֹ: **יג** וַהֲנִיחַ יְהוָה נֶצֶב עָלָיו הַסּוֹלֵם רֹמֵז אֶל הַקֶּשֶׁר שֶׁאֵינוֹ פּוֹסֵק בֵּין הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. עַל מִי נִיצֵב הַקֶּב"ה? עַל הַסּוֹלֵם? לֹא!!! עַל יַעֲקֹב! וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאֶרְיָן אֲשֶׁר אֶתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לֶךְ אֶתְנַנְּנָה וְלִזְרַעְךָ בְּזֹאת הַהִבְטָחָה הוֹדִיעַ ה' לְיַעֲקֹב שֶׁהוּא בְּחִיר הָאֲבוֹת, כִּם הֵם עָשׂוּ אֶת שְׁלֵהֶם וְכָל מָה שֶׁעָשׂוּ הֵיחָדִיךְ אֶת הַזִּיווּג לְיַעֲקֹב, בְּסוּד: "שֶׁמֶלְלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיִן תַּחֲבַקְנִי" – אֲבֹרָהּם הוּא זְרוּעַ הַיְמִיִן בְּבַחֲיִנַת הַחֲסָדִים, וַיִּצְחָק זְרוּעַ שְׁמַאל בְּבַחֲיִנַת הַגְּבוּרוֹת, וַיַּעֲקֹב הוּא הַגּוֹף שֶׁבְּאֲמִצֵּעַ שֶׁנּוֹטֵל אֶת הַכֹּל וּמַעֲבִיר בְּסוּד הַזִּיווּג אֶל הַמַּלְכוּת: **יד** וַהֲיָה זְרַעְךָ בְּעַפְרַיִם הָאֶרְיָן נִשְׁמָוֵת יִשְׂרָאֵל הֵם הָאֲבִירִים שֶׁל הַשְּׁכִינָה וּפְרִצְתָּ יָמָה צִרְיָן לְפָרוֹץ הַקְּלִיפּוֹת שֶׁמִּתְאַחֲזוֹת בְּמַלְכוּת, וְהַמַּלְכוּת הִיא סוּד הַיָּם וְקִדְמָה תְּפָאֶרֶת וְעַפְרָיִם גְּבוּרָה וְנִגְבָּה חֹד וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מוֹשִׁפְחַת הָאֲדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ: **טו** וַהֲנִיחַ אֲנִי עִמָּךְ וְשִׁמְרַתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֶךְ בְּרַכַּת הַדֶּרֶךְ – כִּי יַעֲקֹב יוֹצֵא מִהַקְּדוּשָׁה אֶל הַטּוֹמָאָה וְהַשְּׁבִתִּיךָ אֶל הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ: **טז** וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר סוּפִי תִּיבּוֹת צְבוּר – כִּי אֵין תְּפִילָה נִשְׁמַעֵת אֲלֵא עִם הַצִּיּוֹר אֲכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנִי שֶׁם הַשְּׁכִינָה לֹא יִדְעָתִי אִם יַעֲקֹב הִיא יוֹדֵעַ אֶת קְדוּשַׁת הַמָּקוֹם הוּא לֹא הִיא יֵשׁן שֶׁם. כִּשִׁיבָא יַעֲקֹב מִבֵּית אָבִיו הָיוּ לוֹ מוֹחִין דְּקִטְנוּת, וַיִּזְעַק בְּשִׁבְמוּחִין דְּקִטְנוּת מִתַּחֲזִים הַחֲצוֹנִים הַגּוֹרְמִים לְחוֹשֶׁךְ וּבְלִבּוֹל. לֹא יִדְעִי מִלְשׁוֹן חוֹסֵר זִיווּג וְדַבְּקוֹת: **יז** וַיִּירָא רָאָה יְרוּשָׁלַיִם בַּחֲרֻבּוֹנָה וַיֹּאמֶר מָה שֶׁם מ"ה מֵאִיר בַּמָּקוֹם גְּזָרָא שֶׁם תּוֹאֵר לְתַפְאֶרֶת, שֶׁכְּתוּב: גְּדוֹל גִּיבּוֹר וְנוֹרָא. הַמַּלְאָךְ הַמְּשַׁמֵּשׁ לְתַפְאֶרֶת נִקְרָא נוֹרִיא"ל... הַמָּקוֹם שֶׁם הַנוֹקְבָא הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים הַיּוֹת וְנִגְלָה לְיַעֲקֹב בַּחֲלוֹם שֶׁם הַיְיִ"ה, יַעֲקֹב יָדַע שֶׁהַמָּקוֹם הוּא שֶׁם אֱלֹהִים – שֶׁהוּא הַמָּקוֹם שֶׁל הַשְּׁכִינָה וְזֶה שֶׁם הַיְסוּד שֶׁהוּא הַשֶּׁעַר לְכָל הַגּוֹף, וְהַגּוֹף הוּא תְּפָאֶרֶת, וְתַפְאֶרֶת נִקְרָא שְׁמַיִם שְׁעַר הַשְּׁמַיִם הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה הִיא סוּד מַלְכוּת שְׁמַיִם: **יח** וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבִקְרָא וַיִּקַּח אֶת הָאֲבָן יִיב אֲבָנִים נִהְפְּכוּ לְאֲבָן אַחַת – סִימָן אֶל הַיִּיחּוּד הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר שָׁם מֵרֵאשִׁיתָיו וַיִּשֶׂם אֶתָּה מִצְבָּה אוֹתִיּוֹת מִצְבֵּי ה' – מִצְבֵּי אֶל הַשְּׁכִינָה, וְסִימָן לְכָל הָעוֹבְרִים וְשׁוֹבִים עַל אוֹתוֹ מְקוֹם לְנַהוּג בּוֹ כְּבוֹד כְּרָאוּי וַיִּצְקַ שְׁמֹן עַל רֵאשִׁית רֵאשִׁי תִּיבּוֹת שַׁע"ר, לְרִמּוּז עַל יְסוּד אָבָא שֶׁהוּא הַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. כָּל מָה שֶׁרָאוּי לְהַתְּקַדֵּשׁ, מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ בְּשִׁמּוֹן שֶׁהוּא סוּד אָבָא: **יט** וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוֹלָם לֹוֹז שֶׁם הָעִיר לְרֵאשִׁינָה: **כ** וַיְדַר יַעֲקֹב נְדָר לֵאמֹר אִם יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי לְמָה כְּתוּב אֱלֹהִים אִם יַעֲקֹב רָאָה בַּחֲלוֹם אֶת שֵׁם הַיְיִ"ה? כִּי שֵׁם אֱלֹהִים מְכוּוֹן לְשִׁכְנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּא זֶה מֵהַצְּדִיק, וְאוֹלוֹ שֶׁם הַיְיִ"ה אֵינוֹ שׁוֹרֵה עָלָיו אֲלֵא כְּפִי מַעֲשִׂיו וְכִפִּי הַזְּמַן וְהַמָּקוֹם וְשִׁמְרָנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ: **כא** וְשִׁבְתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי רֵאשִׁי תִּיבּוֹת אֲבִיא, שֶׁהָרִי יַעֲקֹב נִפְרַד מֵהַיְמִין אֶל הַשְּׁמַאל שֶׁהוּא סוּד אֲמָא כְּדִי לְהַשְׁלִים אֶת הַתִּיקוֹן הַמוֹטֵל עָלָיו, וְכָל מַגְמַתּוֹ לְחַזֹּר אֶל הַיְמִין שֶׁהוּא מְקוֹם הַשְּׁלוֹה וְהַמְּנוּחָה וְהָיָה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים יַעֲקֹב יִמְשִׁיךְ הַשְּׁפָעוֹת מִמִּידַת הַתְּפָאֶרֶת אֶל הַמַּלְכוּת: **כב** וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מִצְבָּה יְהִיָּה בֵּית

אלהים זה המקום יהיה מקום קבע אל המלכות, להמשיך לה את ההשפעות שמקבל יעקב מצד התפארת וכל אשר התנן
לי עשר אעשרנו לך היות והמלכות היא דרגה עשירית לכן ימשיך אליה יעקב את החלק העשירי מכל מה שמקבל: